

La tribuna

Eradicar la fam al món

Jacques Diouf va reconèixer que els grans països l'havien exclòs de la redacció de la declaració final

JAUME
Bartumeu

Els dies 16 i 17 de novembre vaig ser a Roma, a la cimera de la FAO, que es reunia per plantejar una nova estratègia per lluitar contra la fam al món. Hi ha urgència. Tal com ens va recordar a Roma el secretari general de les Nacions Unides, cada dia moren de fam 17.000 infants al món.

En la seva intervenció davant de la cimera, el Papa **Benet XVI** va parlar clar, en assenyalar que «... la terra pot alimentar tots els seus habitants» i va criticar els mecanismes operatius del gran capital internacional, demanant «... aturar l'egoisme i l'especulació dels mercats de productes alimentaris». A Roma també hi havia representants de les organitzacions no governamentals. Una de les veus que més em van interessar va ser la de **Gawain Kripke**, portaveu d'Oxfam Internacional.

Ens va retreure, amb tota la raó, que els governs representats a la cimera només havíem sabut posar-nos d'acord en una declaració sense calendari precís i sense compromisos concrets. Coincidia així amb el director general de la FAO, **Jacques Diouf**, que va reconèixer que els grans països l'havien exclòs de la redacció de la declaració final de la cimera. En la reunió que vaig mantenir amb ell durant la cimera, **Jacques Diouf** em va manifestar la seva insatisfacció perquè no s'havia fixat cap data per l'objectiu d'eradicar la fam al món.

Efectivament la declaració que vam aprovar assenyala un acord sobre compromisos generals però no planteja cap mesura concreta, específica. Les grans declaracions d'intencions suposen molt poques passes endavant. Mentrestant, cada sis segons hi ha un infant al món que mor de fam. Al Govern d'Andorra som molt conscients que no estem pas en situació de donar un tomb a aquesta dramàtica realitat. Tanmateix, sí que ens va semblar necessari ser a Roma per dir que «... les xifres són alarmants: al 2009 mil milions de persones pateixen fam, cosa que significa gairebé que una sisena part de la humanitat és víctima de la malnutrició. El món està confrontat

a desplaçaments massius de poblacions afamades que provoquen greus tensions socials, polítiques, veritables revoltes de fam, que castiguen durament els grups més vulnerables, en particular les dones i els infants».

ALHORA EN la meua intervenció també vaig dir que «... calia emprendre mesures de suport en favor de les zones rurals dels països en vies de desenvolupament, i adoptar solucions polítiques, econòmiques i financeres, duradores, de tal manera que el conjunt de la humanitat pugui exercir el seu dret a l'alimentació. La promoció del desenvolupament econòmic i social ha de ser

una prioritat. Hem d'evitar que els petits propietaris locals caiguin en la temptació de renunciar a la producció a favor de la importació de productes alimentaris estrangers».

Vam tornar de Roma, ara fa un mes, convençuts que un dels mals majors de l'actual ajuda al desenvolupament és més la manca de coordinació que no pas la migradesa, que també hi és, de les sumes aportades pels països rics. Un estudi publicat a la revista científica americana *PLOS one* de novembre demostra que, cada any, el 40% dels aliments disponibles als Estats Units es llença a les escombraries. Aquest desgavell comporta que es fa malbé una quarta part de l'aigua dolça consumida

anualment en aquell país, que s'utilitza per produir aquells aliments. La revista científica americana no fa més que confirmar anteriors xifres que situaven entre el 30% i el 40% el malbaratament alimentari als països desenvolupats.

El dia 12 de desembre sota el títol *Gaspillage* (malbaratament) l'editorial del diari francès *Le Monde* ho deia ben clar. «La solució no és senzilla: estan concernits múltiples actors, s'han de repensar els models econòmics, cal buscar innovacions, s'han de mobilitzar ajudes massives en nom de la solidaritat internacional». Un bon full de ruta per a la comunitat internacional. Així una de les coses positives de la declaració final adoptada a Roma és la idea que

La declaració assenyala un acord sobre compromisos generals, però no planteja cap mesura concreta

siguin els països que reben les ajudes els que assumeixin directament la responsabilitat dels plans de desenvolupament que s'hi facin.

Avui dia, i en això també coincideixo amb el portaveu d'Oxfam Internacional, hi ha massa confusió i ni els mateixos governs no saben quines iniciatives estan duent a terme les ONG o la societat civil. Per això és important que els governs reconeguin el voluntariat i participin en la coordinació de l'ajuda al desenvolupament. ■

Cap de Govern.
redaccio@andorra.elperiodico.com